

[Steffensen.]

bange for, og derfor tror jeg netop, at et hjemmeværn bygget op på frivillighedens grund er et effektivt værn.

Det ærede medlem hr. Henry Hansen fremhævede, at der var gode forhold indenfor hjemmeværnet, og omtalte måske også dette som modsætning til hæren, hvor de ikke altid var så gode, men det tror jeg følger helt af sagens natur. Det er noget, vi kender også fra vor skoleundervisning, at hvor der er frivillighed, er der mere arbejdslyst og interesse, og det tror jeg også præger hjemmeværnet.

I lovforslaget, som det her foreligger, har man jo ikke fjernet det tvangsmoment, som vi er modstandere af. Vi holder på den personlige frihed; den holder vi fast ved og tror på, og vi tror også, at værnevilljen i det danske folk er stærk; det viser også den store frivillige tilgang til hjemmeværnet. Men da tvangsmomentet ikke er fjernet, vil jeg undlade at stemme ved lovforslagets tredie behandling. Altså, vi anerkender hjemmeværnet, vi anerkender frivilligheden, men den tvungne værnepligt er vi modstandere af.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Jeg takker de ærede medlemmer, der har givet tilslutning til det foreliggende lovforslag. Det ærede medlem hr. Henry Hansen rettede et par henstillinger til mig; han nævnte bl. a. befalingsmandsudnævnelserne indenfor hjemmeværnet og henstillede, at man i øget grad tog hensyn til de personer, der er uddannet på hjemmeværnets befalingsmandsskoler. Forholdet er jo det, at der i selve loven er angivet tre metoder for udtagelse af befalingsmænd i hjemmeværnet, og det er klart, at i spidsen for det hele er der netop sat de personer, der uddannes på hjemmeværnets befalingsmandsskoler. Men på den anden side, så rigtigt det end er, hvad det ærede medlem siger, at hjemmeværnet har sin egen tone og formentlig også kan blive ved at beholde den, så vil jeg dog sige, at man skal vare sig for også på dette område at få noget i retning af værnsegoisme frem. Man må på alle disse punkter — det gælder også med hensyn til den veksling, der skal finde sted indenfor hjemmeværnet til de forskellige grupper af værn — vare sig for værnsegoisme og også for en vis emancipationslyst fra hjemmeværnets side i forhold til de almindelige værn. Det må være formålet at få hjemmeværnet og dets arbejde støbt i en fast form, så at vort samlede forsvar

bliver en helhed, hvoraf hjemmeværnet udgør sin del, og hvor dets opgaver glider jævnt over i de opgaver, som skal løses også af de andre værn her i landet.

Henstillingen om en forbedring af lokaleforholdene vil jeg meget gerne tage under overvejelse.

Det ærede medlem hr. Stegger Nielsen omtalte bl. a. den civilkommitteredes stilling. Forholdet er det, at man allerede i 1948 gennem de bemærkninger, der ledsagede forslaget dengang, har givet en ret nøje definition af de opgaver, som den civilkommitterede skal løse, og det er rigtigt, at den civilkommitterede for den del af vort forsvar, som hjemmeværnet er, selvfølgelig har en hovedopgave overfor den civile befolkning udadtil, men vi har jo også anstrengt os for på alle områder at sikre den civilkommitteredes stilling, så at han får mulighed for ikke alene at følge det arbejde, der skal foregå indenfor hjemmeværnet, men også for at gøre sin indflydelse gældende på så at sige alle områder. Naturligvis kan den civilkommitterede ikke få nogen kommandomæssig beføjelse, men iøvrigt har man både i ændringsforslaget og navnlig i de bemærkninger, der er gjort i folketingets udvalgsbetænkning, og som jo vil komme til at danne grundlag for de tjenestebestemmelser, der skal udformes, på alle de områder, hvor det har praktisk betydning, søgt at sikre den civilkommitteredes stilling så godt, som det nu engang er muligt gennem loven.

Det ærede medlem hr. Malchau omtalte udrustningen, som der jo har været mange klager over i den forløbne tid. Jeg vil gerne sige dertil, at det har ikke været uden grund, at man har klaget fra hjemmeværnets side, i hvert fald i selve starten. Det var der ikke noget at sige til, for da man i sommeren 1948 gik til oprettelse af hjemmeværnet, var det klart, at under de daværende usikre forhold på mange områder, også de meget mangelfulde forsyningsforhold, måtte det tage sin tid at tilvejebringe udrustningen i det omfang, der skulle til. Men jeg tør sige, at i løbet af de forløbne år er der, hvad også hjemmeværnet selv erkender, på en række områder sket meget store forbedringer.

Jeg tror, jeg tør sige, at udrustningen nu er ved at blive analog med udrustningen indenfor de øvrige værn, og man må også have opmærksomheden henvendt på, at det ikke er nok at skabe en udrustning, den må følges op med en tilsvarende organisatorisk udvikling, både forsåvidt angår